



אשית עצות בנפשי



שיחות זמנים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א



כ"א

פרשת נצבים וילך

תשפ"ג

בלתי מוגה

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות אפשר לשלוח ל: USHISEB@gmail.com

שיעור ליל שישי פרשת כי תבוא תשפ"ג

ד' אלוקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, 'ארץ ישראל' אין הכוונה לסמטאות העתיקות והיפות [די געסאלאך], אלא לאמונה הטהורה, מי שחי באמונה הוא בבחינת ארץ ישראל, ועל זה אומר הכתוב והיה כי תבוא אל הארץ, השמחה היא למי שמגיע לאמונה, בן אדם שיש לו אמונה הוא מאוד שמח.

מי שיש לו אמונה – חייו חיים

רבינו אומר בשיחות הר"ן סי' נ"ג מי שיש לו אמונה חייו חיים, כי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב בוודאי טוב לו, ואפילו כשאינו כך, דהיינו דאין מתנהג לו כסדר ויש לו יסורין ח"ו, גם כן טוב, כי הוא בטוח שאף על פי כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב לו באחריתו, כי מאחר שהכל מאתו יתברך בודאי הכל לטובה. אם טוב לו הוא מודה להקב"ה, ואם הוא רואה שקשה לו הוא מיד מבין שהכל מהקב"ה, המחיה הכל והמהוה הכל והמקיים הכל, אין כזה דבר טעות אצל הרבש"ע, אין כזה דבר שהחליפו עם מישהו אחר ונתנו לו עונש בטעות, אצל הקב"ה כל דבר מדוקדק כחוט השערה, ובן אדם יודע שאם יש לו צער בזה הוא מכפר על כל מה שעשה, והוא מתקן את כל הגלגולים שלו, ולכן כל מי שחוזר ומשנן אמונה שוב ושוב, חייו חיים, יהיה לו 'והיה' שמחה, כשידע שד' אלוקיך נותן לך, שהכל משמים.

כי תבוא לאומן

הדיבורים האלו היו הדיבורים הקבועים שמוהרא"ש היה מתחיל את שיעורו בפרשת כי תבוא, אמונה מביאה שמחה, כמו כן היה מוהרא"ש תמיד מדבר על אומן בפרשה זו,

הצדיקים קידשו את הקיץ

שלום עליכם, כמה אנחנו צריכים להודות שעבר עלינו הקיץ בשלום, כל הקעמפים הן בחדר והן בבית ספר, ברוך השם, ניצלו את השבועות האלו כ'הכנה לקראת הימים הנוראים', הצדיקים עשו איתנו דבר נפלא, לקחו את הגלות האמריקאי ועשו מזה דבר קדוש, אצל העם האמריקאי נהוג, שאחרי 10 חודשים שהוא כבר התעייף מ'לא לעשות כלום', הוא חייב חודשיים חופש, וכל אחד מבין שאחרי חודשיים חופש והוללות, חייבים לצאת לנוח קצת, ולצערינו זה התחיל להיכנס לפני שנים רבות בציבור שלנו, והישיבות טענו שאין להם מאיפה לממן את עצמם בחודשיים האלו, כי הממשלה מממנת רק לעשרה חודשים, והגיעו הצדיקים הקדושים אחרי השואה, והחליטו שאם אין ברירה אלא לנסוע לקעמפ, ושם הם מממנים את תוכניות הקיץ, אם ככה, אז ננצל את זה עוד יותר מבעיר, ונלמד שם יותר ממה שלומדים בעיר, והם השקיעו שם עוד יותר מבעיר, כי שם אפשר לשמור על הבחורים, לא מסתובבים ברחובות אמריקה ולא הולכים הביתה, זה כוחם של צדיקים.

אמונה מביאה שמחה

אנחנו מתכווננים לנסיעה הקדושה לרבינו הקדוש לימי ראש השנה, נדבר קודם קצת מפרשת השבוע, והיה כי תבוא אל הארץ אשר ד' אלוקיך נותן לך נחלה, נחזור קצת על הדברים ששמענו בכל השנים ממוהרא"ש, חז"ל אומרים אין והיה אלא לשון שמחה, והיה במה יש שמחה, כי תבוא אל הארץ, ידוע מרבינו ארץ ישראל זה אמונה, כדכתיב ארץ אשר עיני

עוברים, זה משהו שעוד לא ראיתי, ולכן צריך מאוד להתחזק, וחייבים לעשות המון תפילות על זה, כי בשנה שעברה היה פחד בעולם כי היה מלחמה ואנשים חשבו שלא נוסעים, וב"ה שלקחנו חברה והתחלנו לפרסם שנוסעים, עם המון המון תפילות, וכולם הצטרפו לזה ברגע האחרון, ואז כולם ראו שזה כלום, אין שום מלחמה, ועוד יותר נוח מכל שנה, ולכן יש אנשים שחושבים שהכל אוטומטי השנה, וחייבים המון רחמי שמים, כי בלי תפילות אי אפשר להגיע לרבינו, נשאר לנו עוד שבוע וכמה ימים עד לנסיעה, חייבים לשפוך המון תפילות שהכל יעבור בשלום.

מניעה לנסיעה לצדיק

וממשיך רבינו ואומר, כי על ידי המניעה שמונעין את האדם מן הדבר, על ידי זה נעשה התגברות החשק מאוד, כמו למשל כשמראין לקטן דבר הנחמד לו, ותיכף ומיד חוטפין ממנו ומחביאין ממנו, אזי הוא רודף מאד אחר האדם, ומבקש וחושק מאוד לאותו הדבר, נמצא שעיקר החשק נעשה על ידי שחטפו ממנו והחביאו את הדבר, כמו כן מונעין את האדם במניעות מהדבר הצריך לו, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר, ולחם סתרים יונעם, שכל מה שהדבר נמנע ונסתר מן האדם ביותר, הוא חושק אליו ונעים לו ביותר, שמזה בא תאוות והתגברות חשק לעבירה חס ושלום רחמנא ליצלן, אברכים התחתנו ב"ה ומשועממים בבית והולכים לחפש עבירות, וכל זה טבע הקב"ה שלחם סתרים יונעם, הוא חושב שמה שיש במקום אחר יותר נעים ומתוק, כי אנו מצוים ומוזהרים ומופקדים עליה שלא לעשותה, נמצא שהיא נמנעת מאוד מאיתנו, על כן יש התגברות החשק אליה כנ"ל, בבחינת ולחם סתרים יונעם, כמו כן בקדושה, כל האברכים שעוברים מניעות, שיקחו עוד הלילה, את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, וילמדו סימן זה, סימן ס"ו, וממשיך רבינו ואומר כמו כן בקדושה, כשיש מניעה לאדם, החשק מתגבר ביותר, כי כל מה שהמניעה יותר גדול החשק

שידוע שהרבי ר' נתן כתב אלפי מכתבים, ולא היה אז מכוונת צילום וסריקה, ואי אפשר היה להעתיק את זה, הוא כתב מכתב ושלחו, מה שנשאר זה בערך חמש מאות מכתבים שר' נתן שלח לבנו ר' יצחק, בספר עלים לתרופה, ורואים שבמכתבים שכתב בפרשת כי תבוא, הוא היה כותב לסדר כי תבוא לאומן, כי רבינו אמר לבוא אליו.

המניעות להגביר החשק

זה נכון שזה לא קל, זה קשה להגיע, כל אחד יש לו את המניעות שלו, והסיבה שיש מניעות כותב רבינו בליקוטי מוהר"ן בחלק א' סימן ס"ו: עיקר גודל החשק נעשה על ידי המניעות, כי כשאיש הישראלי צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו, שכל יהדותו תלוי בזה, ולא מדברים על ללכת עם שטריימל ובעקיטעע, כי אפשר ללכת עם התלבושת האחידה ולהיות אפיקורס, לכפור בתחיית המתים ולדבר דברי כפירה נגד ד' ומשיחו, ומי שמדבר כפירה הוא לא נחשב כלל למוזר, כי הוא הולך עם שטריימל, הוא נורמלי, רק מי שהולך עם תלבושת אחרת הוא מוזר, אלא רבינו מדבר על דברים שהם בעיקרי היהדות בעניני אמונה, וממשיך רבינו ואומר: כגון לנסוע לצדיק אמיתי, אזי מזמינים לו מניעה, ואברכים שואלים למה, למה יש לי מניעה לנסוע לרבינו, למה שלא אוכל להגיע לאומן, מה רוצים ממני, עונה לו רבינו: וזאת המניעה היא בשביל החשק, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר.

תפילות

תמחלו לי שאני מקריא לכם בעל פה את המילים של הספר, ואין לכם את ליקוטי מוהר"ן אצלכם, אבל אלו מילים שהם מאוד חשובים כרגע, יש כאן אברכים שעוברים מניעות כבדות מאוד, אני ממש מקנא בהם, גם אני עברתי ב"ה אבל אני לא זוכר כבר, וכעת אני חושב שמה שהאברכים המקורבים החדשים

זה לא קל לענות מה עושים אז, חייבים המון התבודדות לדעת מה לעשות, הרבה לבקש על זה, אי אפשר להגיד למישהו תיסע ותתגרש, אבל גם אי אפשר להגיד לבן אדם לא לנסוע לרבינו, מי יכול להגיד לאברך אל תיסע.

אומן – תיקון הנשמה

עכשיו היינו לנחם אצל המשפחה, אברך צעיר שנלקח בדמי ימיו, מה יודע בן אדם מה שמחכה לו, בן אדם מתלונן קצת על כאבים, והוא כבר לא כאן, יש אנשים שחושבים שהאבא שלו מסכן, ויש אנשים שחושבים שהאמא מסכנה, או האשה או הילדים, והאמת שכל זה נכון, אבל בסוף החיים ממשיכים, למרות הצער הגדול מאוד מאוד, אבל מי שבאמת מסכן כאן, זה הנשמה של האדם, אני לא מדבר על המקרה הספציפי כאן, כי האברך הזה זכה וחסף הרבה בשנות חייו, אבל אני מדבר על זה שכל אחד יחשוב לעצמו, לב יודע מרת נפשו, כל אחד יודע מה הוא פגם וכמה הוא עוד צריך לתקן, וכאן יש צדיק שאומר שהוא יכול לתקן את כולם, ובפרט ראש השנה, והרבה אנשים אומרים לאברכים שלא יסעו לראש השנה, אלא שיסעו באמצע השנה, כי כעת זה בזיונות והוא מבזה את כל המשפחה, וצריך לכבד את המשפחה, אבל מה נכנס לכאן משפחה, הרי אנחנו צריכים תיקון לנשמתנו.

לרבינו מגיעים עם טלית

אבל כל זה עד שמגיע לאשה, אם האשה לא נותנת לנסוע צריך מאוד לשמור על כבודה, כי מצד אחד אי אפשר היה להגיע לרבינו בתור בחור, אני מדבר כעת בחיים חיותו של רבינו, כעת חייבים כל הבחורים לבוא, אבל בחייו לא היה שם בחור, זה היה אחרת אז, כולם נישאו בגיל 13-14 ולא קראו לזה כת, הכלה היתה נותנת מתנה נרתיק לתפילין לבחור, ואם היה בחור מאוד מבוגר בגיל 15 שהיה נוסע לרבינו, היה רבינו אומר לו שיחזור עם טלית, הגמרא אומרת את זה בקידושין כט: רב חסדא אמר

מתגבר ביותר, ועל כן ראוי להם לדעת כשיש לו מניעות גדולות מאוד מאיזה דבר שבקדושה, ידע ויבין מזה שזה הדבר שרוצה לעשות הוא נחשק גדול מאוד, ורבינו חוזר שוב על ענין הנסיעה, ובפרט כשרוצה לנסוע לצדיק האמת, כי יש צדיקים הרבה, אבל יש בחינות נקודות האמת בין הצדיקים, שכשרוצים להתקרב אליו ובזה תלוי הכל, אזי יש להאדם מניעות גדולות רבות מאוד, דיבורי התחזקות נוראים שכדאי לכל אחד להסתכל.

לא להתפעל מאחרים

חייבים המון תפילות לנסיעה לרבינו, כי אנשים מתפעלים ממה שההוא אומר ומה ההוא אומר, הרי כשיש לבן אדם צרה מי יוכל לעזור לו באמת, בן אדם מגיע לרופא והרופא אומר לו שמשנהו כאן לא בסדר ושילך לרופא יותר גדול, כל אלו שאמרו לו לא לנסוע לאומן לא יכולים לעזור לו, ומה איכפת לך מה הם אומרים.

לא לזלזל בבית

אבל דבר אחד כן הבנו ממוהרא"ש, שכאן בהיכל הקודש זה בעיה לנוסע מבלי רשות האשה, בשאר כיתות ברסלב צוחקים על זה ונוסעים, אבל כאן בכתה זו, כן הקפידו לכבד את האשה, המילה 'גט' היא המילה הכי מכוערת כאן בהיכל הקודש, אין כאן מילה כזאת, ואין כאן מחשבה כזאת, זה טריפה, גם אם יש מסכת שלימה של גיטין, לא חייבים לקיים את זה, בן אדם שהתחתן ויש לו ילדים, אסור לו לדעת מהאופציה הזאת, ירחם השם אלו שיש להם חבר ששלח אותו למטפל, וברגע שרואים שממליצים עליו לגירושין חייבים לברוח ממנו כמו מאש, צדיקים אמרו שיש 'גאט' שזה הקב"ה, וכשמוציאים משם את האות א' את אלופו של עולם נעשה 'גט', ומביאים מבעל התניא שבכל ספר התנ"ך לא רואים את שני האותיות אלו ג' וט' שיהיו יחד זה אצל זה, כי הן האותיות הנפרדות, המפרידים בין השכינה לבני אדם, וכשהאשה מתנגדת לנסיעה לאומן,

שהיה רוצה חבילה שלימה של סיגריות ולא רק סיגריה אחת, אז הוא חיבק את החתן וצרח מזל טובכבב, אבל כולם ראו מאחורה איך שהוא מוציא לשון וצוחק עליו ומראה עליו שני סימנים עם ידיו, ושאר פרצופים, והחתן בטוח שהוא באמת חבר טוב ששמח בשמחתו, אין כזה דבר חבר, חבר הוא רק ירא שמים שיודע לחזק אותך כשעובר עליך תקופה קשה, חבר טוב יגיד לך גם אני עברתי תקופה שלא היה לי לחם לאכול, והתחזק והתפלל וביקש ועבר את התקופות הקשות.

כל מזונותיו קצובין – בראש השנה

אני לא יודע אם המצב היום נהיה יותר גרוע, או שהיום יש לי יותר עסק עם אנשים, אני מקבל מכתבים מאברכים שכותבים לי שהם לא יודעים מאיפה להביא לחם, אין להם לשלם שכירות וחשמל, ומרגישים שמתמוטטים, לזה צריכים חבר טוב שיחזק אותו, ויגיד לו לא להישבר ולבטוח בד', ויעשה איתו חשבון מה הכי חשוב לשלם, ומה פחות, הכי חשוב זה לשלם שכירות, זה הדבר הראשון, שלא יוציא אותו לרחוב, כי אוכל אפשר להביא משמחות ואפשר להסתדר, אם לפרנסה שלך צריך רכב, אז זה הדבר השני, שלא ינעלו לך את הרכב, אתה תצא בבוקר עם הקפה ופתאום תראה שאין רכב, והכי חשוב תחזק את אשתך ותגיד לה, שבקרוב ממש יהיה יותר טוב, עוד מעט יהיה לך הרבה כסף ותוכל לקנות לה דברים יפים, ואל תוציא כסף לקניית אוכל מוכן, במקום לקנות סנדוויץ ב20 דולר תקנה בזה כמה מוצרים אחרים, זה שעת עבודה, חז"ל אומרים במסכת ביצה, כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה ועד ראש השנה, ולכן לא צריך להיות בטלן, מי שמבין שכל הוצאותיו ופרנסתו תלויה בראש השנה, שלא ישאר בבית, שיבוא לצדיק שהבטיח שיכול לעזור לו.

מלכויות – לבקש ממנו פרנסה

בתפילות בר"ה, יתפלל האדם על פרנסתו

לרב הונא, שרב המנונא הוא אדם גדול, אמר לו רב הונא כשרב המנונא מגיע אליך שלח אותו אלי, ושלח אותו, וראה רב הונא שאין לו טלית, אז הוא שאל את רב המנונא למה אין לך טלית, הוא ענה לו שהוא לא נשוי, רב הונא סובב את הפנים שלו ולא רצה להסתכל בו, ואמר לו, אל תבוא אלי יותר לפני שאתה מתחתן, רב הונא לטעמיה, דמי שהוא בן עשרים ולא נשא אשה כל ימיו בהרהור עבירה, וכך היה אצל רבינו, והיו מגיעים אליו רק מי שנשוי, ולכן אי אפשר להגיע לרבינו כשאינן שלום בית, וחייבים המון לבקש ולהתבודד מה לעשות.

תפילות כשיש שלום בית

אני אומר שיש להתבודד ולהתפלל ואני לא אומר כרגע לדבר יפה ולכבד אותה, רק כי האברכים אומרים לי שהם קיימו את שאר הדברים שצריך, הם עוזרים בבית ומכבדים אותה כל השנה, ומדברים מאוד יפה בבית, ועדיין כל זה לא עזר, כי היא מפחדת מהשכנים והחברות, או המשפחה וההורים, אחרת הייתי אומר לאברכים תדברו יפה ותתנהגו טוב, אבל אני מדבר כרגע על אברכים שיש להם שלום בית ומתנהגים כמו שצריך, ורק בנושא זה של נסיעה לאומן יש להם התנגדות מהבית, ולזה יש רק דרך אחת, תפילה והתבודדות.

חבר – תלמיד חכם וירא שמים

אבל חוץ מהאשה אין לבן אדם לעשות שום חשבון, מה יגיד שמערל, או מה יגיד גרונום, ותנחום, לא מעניין בכלל, בן אדם חכם מסתכל מה הוא מרויח, לא צריך להיות איכפת אם כל העיר תדבר שהשתגע ונסעת לאומן, תבדוק מה הרווחת מהנסיעה, עצם הדיבור עליך אתה מבין טוב מי החברים שלך, ואתה מבין שאין כזה דבר חבר, בלשון הגמרא יהודי תלמיד חכם וירא שמים נקרא 'חבר', אבל לא מי שמדבר איתך עכשיו ומחייך, ואחרי זה מדבר עליך מאחורי גבך ומכניס אותך לקבר, ראיתי פעם חתן נכנס אחרי האירוסין, והיה לו חבר

יהלומים ואני מלמד אותם לבקש על גלידה, במקום לבקש על בית ורכב ומפתחות, הרי אפשר ללמד אותם על בקשות על תורה ותפילה ורוחניות, והאמת שמי ששומע דיבורים אלו אומר שזה ממש דיבורים מרוממים, אבל זה מה שמפיל את האדם, כי אם הוא לא יכול לבקש על הפרנסה שלו ועל הבית שלו, הוא בורח מהתפילות, בן אדם לא יכול להיות בלי פרנסה, הרי אי אפשר להגיע לבית כנסת בלי פרנסה, אין שבת קודש בלי פרנסה, וזה נקרא להמליך את הקב"ה, בן אדם שמכיר שהבית שלו והרכב שלו והפרנסה שלו מגיע מהקב"ה, זה בדיוק תרגום המילים של וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יציר כי אתה יצרתו, אני יהודי שבור ואני יודע שרק הקב"ה עוזר לי, אני בחור שבור ואני יודע שרק הקב"ה יכול לתת לי שידוך, ואני אבוא אליו בר"ה ואפעל שידוך, אפעל בר"ה שלום בית, ואפעל בר"ה נחת מהילדים, ואפעל בר"ה בית, ואפעל בר"ה פרנסה טובה, זה הדברים שמוהרא"ש לימד אותנו מרבינו.

רבש"ע. כו, אני צריך תנור חימום בכלא

וכל אלו שמדברים משלים ומליצות רק שוברים אותנו ומרחיקים אותנו מלהמליך את הקב"ה, הם אומרים שזה כמו אחד שיושב בכלא, והמלך מגיע לבקר אותו ואומר לו, תבקש ממני מה שאתה רוצה, מה שאלתך וינתן לך, והאסיר מבקש שמאוד קר לו ורוצה שיביאו לו תנור חימום, והמלך מביא לו תנור גדול, וכולם צוחקים מהאדם, הרי הוא היה יכול לבקש מהמלך שישחרר אותו מהכלא, והמגידיים אומרים שככה אנחנו נראים, במקום לבקש מהקב"ה שכבר יתקיים והיה ד' למלך על כל הארץ, אנחנו מבקשים לשלם את המכולת, ומה קורה אחרי הדרשה הזאת, זה ממש דרשה מרוממת, אבל זה גורם שהבן אדם יפסיק להתפלל, כי כשמגיע ראש השנה כבר אין לו את הרגשות המרוממות שהיה לו בדרשה, והוא רק זוכר שאסור לו להתפלל על כל מה שלוחץ לו, אבל דרשן טוב אומר לאנשים, אם חסר לך

שוב ושוב, ולא יקשיב לכל אלו שאומרים שלא מתפללים על פרנסה בר"ה, כי בר"ה רק ממליכים את ד', הרי זה דברי טפשות, כי איך ממליכים את ד'? בזה שיודעים שהכל ממנו! בזה שאני פונה אליו ומבקש ממנו כסף לפרנסה הרי בזה אני ממליך אותו ומראה שהוא המלך על כל העולם כולו, כל מי שאומרים שבר"ה רק 'ממליכים' את הקב"ה מדבר דברי הבל, ואם הוא רוצה עוד כמה מילים בלשון הקודש אפשר לתת לו, כי הוא לא מבין ש'להמליך' את ד' הכוונה להבין שהפרנסה שלי מגיעה מידו המלאה והרחבה, ורק אליו אני אפנה, אבוא אליו ואבכה ואגיד לו שאני לא מסתדר בהוצאות החודשיות ובזה אני ממליך אותו עלי, ולא כל מי שמדבר כמה מילים גבוהות ממליך את הקב"ה, חוץ מלשבור את האדם הוא לא עושה כלום.

דרשות המפילים את האדם

רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן בסימן כ"ח: תלמידי חכמים שדין יהודאין, כל דיבורם דרך משל ומליצה וטעמים נפלאים, כי מיגעים אנשים שבאים לשמוע דרשתם ותורתם, ואנשים חושבים שיבואו לאיזה תועלת על ידם, היינו שיבואו לדעת את ד' איך לעבוד, והאנשים אין משיגים שום תועלת, כי תורתם של אלו התלמידי חכמים אין לה כח להדריך את האדם בדרך הטוב, כי מבישא לא הוי טבא, ולא עוד וכו' ונמצא שעל ידי זה אלו בני אדם נופלים בכפירות גדולות. אני לא רוצה להגיד על מי רבינו מדבר כאן, אתם תתעלפו כשתשמעו, מדברים כאן מאחד מגדולי הדרשנים שכולם מדברים ממנו וממשלותיו ומליצותיו, אבל לא יוצאים מזה כלום.

נכנס אלי יהודי יקר לאחרונה, מישהו שהוא באמת יהודי ירא השם שאני מאוד מעריך אותו, והוא אומר לי שאני מקלקל כאן את הבחורים, וזה כמו מישהו יש לו ביד אחת גלידה וביד אחת יהלום, ושואל מי רוצה גלידה ומי רוצה יהלום, הוא אומר שאני יכול לתת לבחורים

ולכוחותיו מאז ההתעלפות, אם יוכל לצום ביו"כ, ושאלו אז את הילד, מה קרה בשנה זו, הרי כבר שמעת כמה פעמים את התוכחה, אז הוא ענה: כששמעתי את אבי קורא בתורה את התוכחה, לא שמעתי קללות, שמעתי רק ברכות.

הגמרא מספרת במועד קטן שרשב"י שלח את בנו לקחת ברכה מהתנאים ר' יהונתן בן עמסי ור' יהודה בן גרים, והם בירכו אותו: יהי רצון שתזרע תקצור, שתכניס סחורה ולא תוציא, שתוציא ולא תכניס, שיחרב ביתכם ויתיישב האכסניא, ששולחנם תתבלבל, ושלא תראו שנה חדשה, וחזר לאביו רשב"י ואמר לו, לא רק שלא בירכו אותי אלא ציערו אותי, שאל רשב"י מה אמרו לו, וכשענה מה אמרו, אמר לו רשב"י כל הדברים האלו הם ברכות, זה דרך שצדיקים בירכו בלשון כזו כדי שהקליפות לא יקחו את זה, תזרע ולא תקצור הכוונה שתוליד בנים ולא ימותו, תכניס ולא תוציא הכוונה שתחתן את בניך ותכניס כלות בבית ולא ימותו בניך ולכן לא יצאו הכלות החוצה, ותוציא את בנותיך לבעליהם ושלא ימותו בעליהם ולא יחזרו, שיחרב הקבר שהוא הבית ויהא לך אריכות ימים באכסניא בעולם הזה, ויתבלבל שולחנך מרוב בנים ובנות, לא תראה שנה חדשה הכוונה שלא תמות אשתך שלא יהא לך שנה חדשה, וככה זה התוכחה בשבוע זה, כולו ברכות.

לא משיגים בגדולת ראש השנה

השנה מסתיימת וכולנו מתכווננים לנסוע לרבינו, ואני אומר לכם שוב שרק עם תפלות אפשר להגיע, וכל המניעות זה להגדיל החשק, ואשרי מי שנוסע, ורבינו אומר שכל מי שמגיע אליו לראש השנה ראוי לו להיות שמח בכל השנה כולה, ואנחנו עוד צריכים כעת להיות בשמחה מזה שזכינו להיות שם שנה שעברה, אין לנו שום מושג בראש השנה של רבינו, וכמה שאנחנו כבר מתחילים להשיג משהו אנחנו צריכים לדעת שזה הרבה יותר גבוה מזה, כי אנחנו יודעים להשיג מה זה אוכל ואנחנו

תנור חימום, תפנה להקב"ה והוא יתן לך, אם אין לך מכולת וחשמל תבקש על זה מהקב"ה, ותבקש ממנו גם שיוציא אותך מהכלא, אבל קודם צריך פרנסה שיהיה ישוב הדעת לשוב בתשובה.

הקדושת לוי זי"ע היה באמצע הדרך והסוס מת בדרך, אמר הצדיק: רבש"ע אני יודע טוב למה זה קרה, ואני צריך לשוב בתשובה, אבל קודם כל אני צריך להגיע הביתה בישוב הדעת ושמחה ואז אוכל לשוב בתשובה. בראש השנה מקציבין את כל מזונותיו של אדם, וכל מי שאין לו לשלם הוצאות, ידבר על זה עם הקב"ה, אתה מרגיש שאתה מתמוטט מזה, כשאתה הולך היום בערב הביתה תדבר על זה עם הקב"ה ותגיד לו: רבש"ע, תביא לי כוחות רעננים, שאוכל לשמח את הבית שלי, שאוכל להביא פרנסה הביתה.

התוכחה – העליה החשובה ביותר

אנחנו עומדים כעת שבת אחת לפני השבת האחרונה של השנה, כי תבוא, ואחרי זה נצבים וילך, עזרא הסופר תיקן שבסוף שנה יקראו את פרשת כי תבוא והתוכחה, כדי לסיים את הקללות, תכלה שנה וקללותיה, זה מעניין שאת התוכחה נתנו למי שעולה שישי, העליה החשובה ביותר, כי כתוב מצדיקים שזה בכלל לא כזה נורא, כי כל התוכחה זה ברכות, צדיקים היו בעלי קורא והיו מסבירים את זה, הרה"ק הבעל התניא היה בעל קורא, ופעם אחת הוא לא היה בשבת, ומישהו אחר קרא, ובשלשלת חב"ד יש שבע אדמורי"ם, הם אומרים שזה לפי השבע ספירות, קודם היה הבעל התניא שנקרא הרבי הזקן, אחרי זה בנו ר' דובער היה נקרא האדמור האמצעי, ואחרי זה היה הצמח צדק, ואחרי זה המהר"ש, ואחרי זה הרש"ב, ואחרי זה הריי"ץ, ואחרי זה האדמור הקודם, והרבי האמצעי היה אז ילד באותה שבוע שאביו לא היה, והוא שמע את הקריאה של כי תבוא והתעלף, הוא היה ילד בן 12, והבעל התניא היה צריך לבדוק ביו"כ אם הוא כבר חזר לעצמו

ומכניסים לגן עדן, ומי שלא שומר שבת כראוי יעשה עכשיו תשובה – וכשירצו להוציא אותך במוצאי שבת, תתעקש ואל תצא. ואותו דבר שואלים את האברך, התחנת ונכנסת לגן עדן, למה יצאת, אל תצא מהגן עדן, תפסיקו לחפש חסרונות, ותתחילו לשמור על העינים, חז"ל אומרים שזה שייך לקטנות הדעת של נשים, אין אשה מתקנאת אלא בירך חברתה, אבל היום נהיה שהאברכים נהיו בחינת נוקבין, ומקנאים באחרים, רק השני יש לו חיים טובים, ואחרי זה כשמגיע הביתה הוא רואה רק חסרונות, מה אתה מסתכל על אחרים, תראה את מעלותיה ותדבר איתה ותקשיב לה, ותגיד לה מילה טובה, תגיד כמה שאתה מעריך אותה וכמה אתה מחבב את כל מה שהיא עושה בבית.

המטפלים – מלאים בשקר

בעולם הטיפול שעובד לפי הספרים של אומות העולם, אין שם בלקסיקון מילות הערכה ורגשי אהבת אמת, יש שם רק עובדות, אתה תעשה את זה והיא תעשה את זה, כמו שני בולי עץ, ככה הגויים החליטו, ולדאבונינו יהודים צריכים פרנסה ומפרסמים שהם מטפלים בכל הדכאונות ובתורת הנפש, הרי אין מי שלא מדוכא קצת, וככה הם עובדים על אנשים, שקרנים שמפרסמים שכבר עזרו לאלפי אנשים, הם לא יכולים באמת לרפא אף אחד, שקר וכזב, רק רוצים לעשות כסף על צרות ישראל, אתה רוצה באמת לקחת את העצבות של יהודי? דבר איתו דיבורי אמונה, תספר לו שיש ד' בעולם, אין שום דרך אחרת לטפל בדכאונות ועצבות, הלב שלי נקרע כשאני שומע את זה, ויש על זה כבר היום וועד הכשרות של רבנים, רבנים מפרסמים שלא צריך להתבייש בזה, לכל אחד יש כאב נפשי וכו', אפשר לרפא את הנפש רק עם דיבורי אמונה וספרי צדיקים.

לתת כבוד בבית

אבל אנחנו כן טעמנו מהיין ההונגרי, ויודעים איך לדבר בבית, אם יש משהו שמפריע לך תשב

משיגים כל סוגי הרכבים, דברים רוחניים אנחנו פחות משיגים.

ביכורים – חסרו של מקום

השבוע יש גם את מצוות ביכורים, וכפי שרש"י אומר שענין הביכורים זה להגיד שאנחנו לא כפויי טובה, בן אדם זרע את שדהו ורואה שגודל, וסוף סוף יוצא איזה אשכול ענבים מהעץ, והוא רוצה לברך על זה ברכה ולטעום, אומרים לו אל תגע בזה, דבר ראשון לך לצדיק לבית המקדש ותגיד לו שאינך כפוי טובה, תגיד לו ש'כח אייבערשטער, ואחרי זה לך תאכל, ארמי אוכד אבי, כותב רש"י מזכיר חסדי המקום, אנחנו צריכים הרבה לשוב בתשובה על זה, כי אנחנו מלאים בחסדים של מקום, יהודי ילך פעם בשבוע או פעם בחודש לבית חולים, ויראה מה הולך שם, הוא רק יכריז ש'כח אייבערשטער, ש'כח שיש לי אשה וילדים, בן אדם ילך לנחם אבלים הוא לא יפסיק להגיד כל היום, ש'כח אייבערשטער, בן אדם קצת חולה הוא מיד מתחיל סגולות ועינים, ובסוף כולם מרגישים טוב והוא שוכח להודות, הוא רק נזכר שיש לו עוד משהו שמציק לו, תודה להקב"ה, חסדי המקום.

למה לצאת מהגן עדן

אני כל השבוע מדבר לבחורים אני רוצה לדבר כמה דקות לאברכים, ד' עזר והבחור התחתן ב"ה, הכל מאיר לו, חתונה, שבע ברכות וכו', ואיפה בדיוק קורה הנקודה הזאת שהוא נשבר והוא יוצא מהגן עדן, פעם היה כאן לוויה בערב שבת, אצלינו בברלסב המנהג שאומרים באוזן לכל נפטר שידע שהוא נפטר, כי מכניסים אותו בעולם הדמיון והתוהו ונראה לו שהוא חי, וגם נוהגים להגיד אצלינו שילך לרבינו נחמן בן פייגא, ובפרט אם זכה והיה באומן ראש השנה, ומוהרא"ש אמר לחברא קדישא, תגידו באוזן של הנפטר, היות שהוא עולה למעלה וזה כבר שבת, אז בטח מיד יכניסו אותו לגן עדן – כי בכל שבת מוציאים את כל שומרי השבת מהגיהנום

ולכן אמרנו מיד בהתחלה שאם האשה אומרת לאברך שאם הוא יסע היא עוזבת אותו, אני לא יכול להגיד לאברך לנסוע, ולא יכול להגיד לא לנסוע, שילך שוב להתפלל על זה, וינסה שוב לדבר איתה על זה, ואם היא צועקת שאתה פוגע בה ורודף אותה כשאתה מדבר מזה, ואתה עושה לה התקף לב, תגיד לה יפה, אשתי היקרה אני לא רוצה לפגוע בך, אני רק רוצה ללכת לרבי שלי לכמה ימים, כשמישהו רוצה לפעול משהו אצל חבירו, יש דרך קלה מאוד למומחים, משחקים משחק של נרדף, ואנשים מתפעלים מזה, אנחנו צריכים לא להתפעל מזה, אם לא היינו בהיכל הקודש היה אפשר גם לענות לה בצורה של נרדף, גם אני אקבל התקף לב כי אני לא יכול לנסוע, אבל אתה יכול לדבר אליה יפה, ותגיד לה שלא נכנס כאן התקף לב, לא מקבלים התקף לב בגלל שהשכנה תגיד משהו, והעיקר לבקש מהקב"ה שנוכל להגיע לרבינו לראש השנה.

תורה

אני רוצה שוב לחזק את הענין של לעבור על הסדרה, הרבה זמן לא דיברנו על זה, תראו את הפרשה של שבוע זו, המון פסוקים, זה לא פרשה קצרה, מתי יש זמן ביום שישי לעבור על זה, כבר נהיה שבת יותר מוקדם, מוהרא"ש היה אומר שאם השבת נכנסת ב 4 אין זמן לעבור על הסדרה, כי רק מתחילים להכין משהו לשבת וכבר נהיה שבת, וכי אם הזמן היה ב 10 בלילה כן היו עוברים על הפרשה, מי עובר על הפרשה ביום שישי, הרי אתה הולך לטייל עם הילדים לשוט עם אניה ולדוג דגים, זה מה שיש לך לעשות בערב שבת? מי שיש לו שכל מתחיל ביום ראשון קצת חומש, ואומרים קצת משניות, יהודי שפגם בברית יש לו דרך לכבס את נשמתו בפרקי משניות, ועל כולם דף גמרא, זה לא לוקח הרבה זמן ללמוד דף גמרא, ד' יעזור שתכלה שנה וקללותיה, ושנזכה להגיע לרבינו הקדוש, א פרייליכן שבת.

איתה ותדבר איתה על זה, תלכו לטייל ותלבנו את זה, תתייעצו עם יהודי ירא השם, לא מישהו שקרא ספרי אומות העולם, אלא דיין או רב ירא השם, יש כל כך הרבה רבנים בספר טלפונים, תתייעצו בדעת תורה, אברך אומר לי שאשתו לא רוצה לתת שם לתינוקת אחרי אחת הסבתות, אלא אחרי אחת המטפלות המתקדמות, ועל כל דבר כזה אפשר לפרק בית רח"ל, אברך חכם הולך לרב ומתייעץ מה לעשות, זה לא אומר שהאברך חייב לציית לכל מילה של אשתו ושהוא יהיה סמרטוט בבית, אבל ח"ו לפגוע בה, וח"ו להעיר על המראה שלה, או להגיד לה ללכת לדיאטה, וח"ו לא להתווכח בבית, ובפרט מי שזוכה ויש לו אשה מיוחדת, ירחם על עצמו בכפליים, ולא יפגע בה, ויגיד לה כמה ששמח בבני משפחתה, ואף אם יש לה איזה בעיה, עדיין חייבים לשמח אותה ולכבד אותה.

יש לאברכים לזכור שנשים דעתן קלות, אני מדבר באופן כללי, הרבה פעמים זה הפוך שהבעל לא מבין כלום, אבל בדרך כלל נשים דעתן קלות, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק א' בסי' ר"ב: כל מי ששכלו קטן ביותר צריך לחלוק לו כבוד ביותר, כי כל מה ששכלו יותר קטן הוא יותר חפץ בכבוד, וכמו שאנו רואים בחוש שהנשים מקפידים מאוד על כבודם, ורוצים מאוד את הכבוד, וזה מחמת שהנשים דעתן קלה וקטנה מאוד. זה כל הסוד של שלום בית, לכבד ולתת מילים טובות, ולהרים אותה ממצבה, ולהגיד לה כמה היא כן יכולה וכן מסוגלת, ולהגיד כמה טוב וחכם היא עשתה, וכשעשו משהו לא טוב, אפשר לצעוק ולהגיד למה עשית את זה, אבל אפשר גם להגיד, אולי היה אפשר לעשות אחרת טיפה יותר טוב, אבל מה שעשית זה גם מאוד טוב ומיוחד, ועל זה אומר רש"י מגיד שאיני כפוי טובה, הקב"ה עזר לי והתחתנתי, אני לא יהרוס את זה בידיים.

ואם הקב"ה עזר לנו והתחתנו, לא נהיה כפוי טובה, ונעשה שולחן שבת כראוי, לשוחח יפה בשולחן, להגיד תודה אחד לשני, הרי הקב"ה בשולחן, סעודתא דמהימנותא, שלום בית הוא לא דבר צדדי, כל היהדות של האדם תלויה בזה,